

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

37. De Pipinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

sendis apud Leijdensem Becanum, putatitium Marcellinum & alios qui discrepant tam in nominibus, quam in numero. Eam incertitudinem siue ignorantiam non filet Becanus antiquus Scriptor (floruit is anno 1330) dum de primis socijs quibuscum S. Willibrordus in Frisiam venit agens, ait: *Feruntur huius socij Principales &c.* Enumerans deinde plerosque quos iam reiecit: feruntur, inquit, non affirmat, nec affirmare audet iudicans rem in opinione positam esse. Quod mihi argumento est nomina primorum Coapostolorum S. Willibrordi iam dudum ignorata esse ob causas supra dictas, aliàs certi aliquid prodidisset vir ille diligentissimus & diuturnus rerum Traiectensium & Hollandarum inuestigator. Nec prætereunda hic est frifiorum ac Normannorum non longè post mortem S. Willibrordi secuta persecutio, qui omnem memoriam Sociorum, si quæ fuerit, potuerunt deleſſe. Vnde nemo nos temeritatis inſimulet quod eos S. Willibrordo abſtrahamus, quos multorum inolita opinio adnumerat vt plurimum fundata in personato Marcellino.

DISSERTATIO XXXVII.

De Pipinis.

Quoniam in decursu nostri tractatus & actis nostrorum Apostolorum mentio fit Pipini, qui nostratibus præfuit: & quia plures fuerunt idque diuerso tempore eo nomine vocati, quos auctores multi res gestas designantes sæpenumero confundunt, adeo quod vni ascribendum est, alteri deputent, personas & tempora non bene discriminando; operæ pretium me facturum putavi de Pipinis dissertationem breuiem

uem inferere; quis, quales, quoque tempore quisque fuerit ordine enucleare; dubitanti, ignorantem facem; erranti filium dare.

Celebrantur in historijs tres Pipini, qui Austrasiam, sub qua nostra Brabantia, gubernarunt. Primus est ille à quo saniores Chronologi seriem Brabantiae Ducum auspicantur Carolomanni ex Armengarde filius, dictus de Landis; factus Maior domus Franciae anno 615. secundum Diuicm & plures alios scriptores; Vir sanctitate & omnibus quae Christianum Principem ornant virtutibus conspicuus, domi aequè ac foris, pace non minus, quam bello, clarus; à cuius ore totius regni Franciae status sub Clothario & Dagoberto primo pendeat. Appellatus pater patriae, disciplina regum (Dagoberti enim viuo patre institutor, mortuo tutor fuit) sapientiae domicilium, assumptis nimirum in intimae locum familiaritatis Arnolde Metensium, Cuniberto Agrippinatù, Amando Tungrorù sanctissimis Episcopis. Sub hoc primo Pipino claruerunt Sancta Hermelendis, Sanctus Bauo qui secundum Molanum obiit 631. Vita defunctus anno 642, iuxta probatiorem opinionem (sunt enim qui ad annum 647. eam extendunt) sepultus Landini, vnde translatus Niuellas, feretro Diuic Gertrudi proximo requiescit, post mortem nomen Beati adeptus. Proles reliquit ex Itra (scribitur ea soror Modoaldi Episcopi Treuirensis fundatrix monasterij Niuellensis anno 650) Grimoaldum, cui tantum Sigebertus Rex legitur tribuisse, vt filiam eius in thori societatem, filium Childebertum, cum exigua proles spes affulgeret, in familiae communionem legitimae adoptionis viam assumpserit: Sed mox supra votum nascitur Sigeberto filius. Item Sanctam Gertrudem iam nominatam primam Abbatissam Niuellensem à matre ordinatam; S. Beggam Ansegiso tertio Brabantiae Duci
matri-

mattimonio iunctam. Honorificam huius Pipini mentionem non semel facit Annonius libro 4. Apud Molanum etiam militiae sacrae Ducum Brabantiae cap. 6. L. B. Grammae hist. Brabant, cap. 2. Franciscum Haræum in Annalibus Brabanticis plurima huius Pipini sunt elogia. Inserit eius vitam ab antiquitate acceptam Surius primotomo operum, quæ de Sanctis confecit.

Alter fuit Pipinus dictorum Ansegisi & Beggæ filius, quartus Brabantiae Dux, Maior domus Austrasiæ anno 680. deinde Maior Franciæ factus secundum Conradum Abbatem nostrum Urspergensē an. 589: secundum Sigibertum & Chronicum Frācicum an. 691. nominatus Pipinus secundus siue iunior respectu præcedentis: Herstallensis siue de Herstallo ab arce quam in supercilio Mosæ exstructam non procul à Leodio inhabitavit: grossus vel crassus à corporis statu. Hic est qui Saxones Austrasiæ finibus eiecit: Suevos Franciæ incubantes in ordinem redegit teste Adone Viennensi ad annum 714. Frisios plurimis bellis attriuit. Hic est qui Sanctum Hubertum nondum conuersum ab Ebroini crudelitate profugum recepit, fouit, Episcopum veneratus est. Hic est qui S. Willibrordum sociosque in Frisijs conuertendis sua autoritate iuuuit; Willibrordum Romam misit Archiepiscopum consecrandum, Rheno Traiectum in Episcopalem sedem donauit, à quo armis Radbodum exegerat. Hic est cuius mentio aliquoties superius facta est & deinceps est futura & apud Bedam lib. 5. hist. cap. 11. 12. Heroicarum Princeps virtutum, quarum tamen lucem cum Alpaide pellice adulterium obnubilauit, cuius pellicis instinctu D. Lambertus, quem ante sua cathedra pulsus Pipinus restituerat, martyrium subiit. Reiecta tamen pellice Pipinum respuisse, legitimam coniugem Plectrudem recepisse ad monitionem S. Huber-

ti iam Romæ Episcopi creati docet antiquus scriptor Ha-
paert apud Ioannem Roberti, quod fufius difcutiemus po-
ftea. Proles nactus est ex Plectrude (eam filiam Grimoaldi
Boiorum Ducis fuiſſe, habet Texera) Drogonem quem
Campaniæ Ducatui pater præfecerat : Grimoaldum Ma-
iorem Domus Franciæ parente viuente, qui cū Chriſti ef-
ſet fortis aſſertor Leodij à ſatellite Radbodi, prout creditur,
indigne maſtatur: Syluium virum pientiffimū qui & San-
cti appellationem meruit: filiam Notburgim ſepulchro il-
latam Colonia miraculis claram. Horum omnium fune-
ra ipſe vidit Pipinus. Obijt tandē poſtquam Palatinas dig-
nitates pro voluntate diſtribuiſſet anno 714. ſepultus Her-
ſtalli relicto teſtamenti tabulis ſucceſſore Carolo Martello
ex pellice nato.

Quo Martello genitus eſt Pipinus ſeptimus Brabantia
Dux eius nominis tertius. Eſt intinctus, petente patre, ſacro
lauacro per S. Willibrordum, qui ſimul magnum imperiū
ei prædicat ſpiritu prophetiæ quæ veraciter impleta eſt. Nā
poſtquā Maiorē Domus Franciæ aliquot annis egiffet, Re-
gibus ſocordia deſidētibus, electione totius gētis & cōmu-
ni ſuffragio Principū, annuēte Zacharia Pontifice, Rex Frā-
ciæ deſiſto Childeberto coronatus eſt circa annum 752.
inungente S. Bonifacio Archiepiſcopo Moguntino. Cog-
nomen ei breuis ſeu puſilli fuit à ſtaturæ exilitate. Con-
tra Longobardos, contra Aquitanos, pro Eccleſiæ Roma-
næ iuribus reſarciendis auxilium efflagitante Stephano
tertio Papa ſepius & feliciter pugnavit. Fertur Pontifici in
Gallias pro auxilio contra Longobardos aduenienti occur-
riſſe adque pedes eius venerabundum ſeſe dimiſiſſe, inde
equo inſidentem Præſulem pedibus in Regiam perduxiſſe.
Huius illa vox eſt: eo cōſilio nos arma induimus, vt A-
poſtolicam ſedem ab omni mortalium iniuria vindicare-
mus

mus, id daturi Christianæ pietati, nō mortaliū studijs. Mundi statione cessit anno 768. inscripto regni, qui & virtutis, hære de filio Carolo magno omnibus historijs celebratissimo. Scio multos, præsertim ex A catholicis, esse qui præfatā translationem Regni à stirpe Merouingorum ad Pipinum iniquam, iniustam, ex ambitione procreatam, multis contumelijs in Pontificem & Pipinum iactis dictitent. Verū legantur ea quæ pro istius facti rectitudine & iustitia scribit Serarius in Moguntinis ad vitam S. Bonifacij: hæc enim nostri negotij nō sunt. Dicto Carolo Magno natus est alius Pipinus, qui tamen Brabantiam non administravit, sed iuxta patrem Rex in Italia constitutus, post aliquot præclare gesta Mediolani patre superstite immature decedit, virtutis magnitudine patriam auitamque gloriam facile æquaturus, si diutius vita suppeditasset.

Ex his obseruandæ aliquorum hallucinationes personas & res minus rectè distinguendum, qualis, verbi gratia, est Lamberti Hortensij lib. 1. Secessio. Ultraiectinarum, qui cum, vt credo, legisset Pipinum eiusque filium Carolum Willibrordo donasse ditionem Traiectensem profligato Radbodo, Pipino patri Caroli Magni ascribit, cum ascribere debuisset Pipino 2. parenti Caroli Martelli: & consequenter (vno enim absurdo dato plura sequuntur inquit Aristoteles) largitiones præstitas viuente Willibrordo à Carolo Martello Ecclesiæ Sancti Martini Ultraiectensi, Caroli Magni esse. Simili lapide offendit Franciscus Irenicus, dum dicit, Carolum Magnum misisse Willibrordum prædicare Frisij, cum potius dicere debuisset de Carolo Martello, cuius autoritate & virtute S. Willibrordus, & Apostoli nostri non mediocriter fuere adiuti. Sic quidam Pipinum ex utris calceis S. Wironi Episcopo exomologesim sacram facientem, intelligunt Pipinum primum, cu-

140 DE PRIMIS VETERIS FRISIÆ APOSTOLIS
ius sanctitas lucet in historijs, cum intelligendus sit Pipinus
vel secundus, vel (quod ego mallem) Pipinus tertius. Simi-
les Cacologismos apud quosdam est inuenire. præsertim
exteros, vt Sabellicum, Blondum Flauium, quos his deduc-
tionibus nostris obseruatis nullo negotio lector aduertet.
Errat etiam Krantius lib. 4. Sueciæ cap. 37. 38. 40. & er-
randi occasionem ponit dum Pipinum secundum semper
nominat Breuem, cum Epitheton illud debeat & ab
Historicis solùm tribuatur Pipino tertio, non secundo.

DISSERTATIO XXXVIII.

Quomodo Pipinus potuerit mittere S. Willibrordum
predicatum Frisijs cum illud spectet ad
ius Ecclesiasticum.

Retulimus dissertatione 28. ex V. Beda Pipinum
misse S. Willibrordum eiusque socios ad prædi-
candum in citeriorem Frisiam. Similiter Trithe-
mius dicit Pipinum ordinasse Willibrordum so-
ciosque ad prædicationem Frisorum. Sic loquun-
tur & alij. Queritur ergo, quomodo Princeps sæcularis po-
tuerit illos sic mittere aut ordinare, cum hoc solùm con-
cernat Ecclesiasticam potestatem.

Reformatores nostros nullus hic vrgeret scrupulus; re-
spõderetque licuisse hoc Pipino; pœnes ipsum plenè fuisse
potestatem cum autoritate mittendi, Ecclesiam regen-
di &c. Ipsi enim omnem similem prærogatiuam vel in
magistratus vel Principes vel Reges, quemadmodum in
Anglia, aut denique in patriæ ordines (quemadmodum
in confæderatis Belgicis Prouincijs) transferunt. Sed præ-
tensas has missiones missas faciamus. Nunc breuiter dico.
Propriam